

Kirkonpalvelija¹ 2024

Oppia ikä kaikki!

Lhan noin innokkaasti en asiaan suhtautunut peruskoulun jälkeen, mutta opetella on pitänyt uusia asioita näihin päiviin asti. Usein oppimista on tapahtunut kokeneempien työkavereiden ohjauksessa ja työn lomassa, mutta on tullut myös opiskeltua asioita niin lyhyillä kursseilla kuin pitempiä tutkintojakin. Välillä on ”joutunut” opiskelemaan ilman omaainnostusta, toisinaan taas oma into on siivittänyt opetuksen äärelle. Otsikon ohi ei kuitenkaan kukaan työelämän pyörteissä pääse livahamaan. Monenlaiset muutokset ja uudistukset työpaikoilla vaativat vähintäänkin tietotekniikan jatkuvaa opettelua sovellusten vaihtuessa.

Kirkonpalvelijoiden joukossa on myös vilkastuvaa työkavereiden uusiutumista monien jäädessä eläkkeelle. Loputtomiin ei työsuhteita voi jättää täyttämättä. Tämä haastaa minua miettimään, osaanko itse ohjata tulevia työkavereita töihin yhtä mutkattomasti ja innokkaasti kuin minua aikoinaan opastettiin. Oma edeltäjäni ensimmäisessä suntion työssäni oli kanssani samaan aikaan puoli vuotta (ajatelkaa mikä upea jatkumo syntyi) ennen eläkkeelle jäämistään. Hän todella piti työstään ja kuulin, että kotona oli aina kertonut lähtevänsä kirkolle eikä töihin. Tämä asia ehkä parhaiten kertoo työn imusta, jota hän koki. Minuun tarttui sama into tätä työtä kohtaan ja samaa innostusta olen havainnut useiden suntioiden kohdalla, jotka minua ovat opastaneet.

Minulla on nyt itselläni työkavereina useita henkilöitä, jotka ovat siirtymässä auvoiselle eläkkeelle muutaman vuoden sisällä. Tilanne on itselleni melko harvinaisen ja toisinaan mietin, miten minä otan vastaan uusia tulokkaita. Näkykö minusta innostus ja ilo,

kun opastan heitä? Onko minulla aikaa kulkea rinnalla ja jakaa kaikkea kokemusta, jota olen kerännyt hiljaisena tietona. Toivon, että kaikkea edellä mainittua löytyy, sillä se voi olla ratkaisevaa, kun tulokkaat miettivät koeajan aikana jäävätkö alalle vai siirtyvätkö jonnekin muualle. Arvelen, että parasta on pitää omat mahdolliset harmitukset töiden suhteen taka-alalla ja antaa alalle tulevien iloita kaikesta uuden oppimisesta. Mietin myös osaanko opastaa asioita myös pintaa syvemältä. Mikä merkitys on kattaa ehtoollispöytä tietyllä tavalla? Miksi tilaan tietyn värisiä kukkia? Miksi laitan virret tietyllä kaavalla seinälle? Myös seurakunta- ja hautauspalvelualan kautta monet saavat ohjata uusia alalle tulijoita, joista suuri osa on ammatin vaihtajia. Se on mahtava mahdollisuus heille saada ohjausta ja tukea sekä kysyä ja ihmetellä asioita ääneen meidän paljon kokemusta omaavien kanssa. Saavat epäonnistua, olla eri mieltä, kokeilla tehdä asioita

omalla tavallaan ja takana on tukijoita, jotka kannustavat yrittämään ja erehtymään ja ohjaavat tarvittaessa oikeaan suuntaan.

Huolestuneena seuraan aikuis- koulutustuen lakkauttamisen aikeita ja toivon, että jonkinlainen mahdollisuus opiskella uusia asioita tai uusi ammatti aikuisiällä ja rahallisesti tuettuna säilyy. Meidän alallemme suuri osa tulee tätä mahdollisuutta hyödyntäen. Innostan myös meitä kaikkia oppimaan uutta ja pitämään utelias mieli uusia asioita kohtaan, aivot rakastavat oppimista, vaikka tunne ja mieli ei aina asialle taipuisikaan. Koulutusteemaa pidämme yllä myös Hämeenlinnan koulutuspäivillä 25.-26.6.2024. Toivottavasti tapaamme siellä runsain joukoin 90-vuotiaista yhdistystämme juhlistaen. Muistathan ilmoittautua!

Taivaan Isän huolenpitoa jokaiselle,

Mari Antila
puheenjohtaja

Ristin hulluus (Matt. 28: 1-8)

Maailman kirjat ovat sekaisin. Näin voi todeta, kun päivästä toiseen saa ihmetellä kaikkea sitä paha, kärsimystä ja ilkeyttä, mitä ihmiset tekevät toisilleen. Mikä meitä oikein vaivaa, kun emme pysty elämään toistemme kanssa rauhassa? Vastausta tähän vaikeaan kysymykseen joutunee pohtimaan pitkään. Lopputulos riippuu siitä, mistä näkökulmasta asiaa haluaa tarkastella.

Kristillisen elämäntulkinnan mukaan kysymys on hyvän ja pahan välisestä taistelusta. Meissä jokaisessa on annos hyvyttä ja pahuutta. Raamatun näkökulman mukaan kaikki ilkeät teot ja lähimmäisen vahingoittamiset ovat syntiä eli vääriä tekoja Luoja ja lähimmäistä vastaan.

Pääsiäisen tapahtumat nostavat päivänvaloon pahuuden järjet-

tömyyden. Tässä hulluudessa piilee hyvyys. Ilman pahuutta ei ole toivoa. Tämä konkretisoitui Kristuksen ristiinnaulitsemisessa, kun hän sai vierelleen kaksi ryöväriä. He saivat tuomionsa tekojensa mukaan, mutta Jeesus sai tuomionsa syyttömänä. Tähän sovitukseseen tarvittiin sekä syyllisyys että syyttömyys.

Ristinkuolema on järjettömyy-
tensä ja hulluutensa takia käsittämätön uhri ihmisen järjelle ymmärtää Luojan aivoituksia luomansa ihmisen pelastamiseksi synnin ja kuoleman vallasta. Jäljelle jää vain kysymys: uskomme Jeesuksen ristinkuolemaan ja ylösnousemukseen vai emme? Tähän jokainen joutunee itse vastaamaan omalta kohdaltaan.

Lohdullista on ymmärtää näinä merkillisinä aikoina kaikenlaisen

järjettömän pahuuden myllertäessä eri puolilla maailmaa, että tämä kaikki päättyy aikanaan pahan tappioon. Kristuksen ristinkuolema merkitsi yksittäisen ihmisen pelastumista ja hänen syntiensä sovitusta.

Kristitty saa pääsiäisenä iloita siitä, että hänen elämällään on tarkoitus ja päämäärä. Kuolema on kukistettu ja iankaikkinen elämä odottaa häntä kuoleman jälkeen siellä, minne Kristus on edeltä jo mennyt.

***”Ei hän ole täällä, hän on nous-
sut kuolleista, niin kuin itse sa-
noi.” (Matt, 28: 6)***

Keijo Toivanen
Rovasti
Kunniasuntio

Miten voit, kirkonpalvelija?

Suomalaisten työhyvinvoin-
ti on edelleen heikentynyt, kertoo Työterveyslaitoksen tuore ”Miten Suomi voi”-tutkimus. Tulosten mukaan joka neljäs on työuupumuksen riskiryhmässä ja jopa 40 prosenttia tutkimukseen vastanneista kertoo tekevänsä töitä sairaana.

Suomalaiset ovat tunnetusti kovia työntekijöitä. Työmoraa-
li on korkea ja sitoutuminen työhön näkyy monin eri tavoin. Monille suomalaisille työn tekeminen on paitsi elinkeino myös kunnia-asia. Työntekijät eivät halua jättää kollegoitaan pulaan tai aiheuttaa työtaakan kasvamista toisille. Tämä asenne juontaa

juurensa syvästä yhteisöllisyyden ja yhteisvastuun tunteesta.

Kirkonpalvelijoiden pitkäaikainen ja omistautunut työ on ollut korvaamatonta seurakuntien hyvinvoinnille ja hengellisen elämän ylläpitämiselle. Työpanokseen on mahdollistanut lukemattomia merkityksellisiä kohtaamisia ja tilaisuuksia, jotka ovat rikastuttaneet ihmisten elämää ja ylläpitäneet yhteisöllisyyden tunnetta.

Kirkonpalvelijat ovat keskeisiä työntekijöitä seurakunnissa, tunnettuja tunnollisuudestaan ja omistautumisestaan kirkon palvelemiseen. Me täällä liitossa toivomme, että jokainen Kirkon-

palvelija voisi työskennellä ilman liian suurta työmäärää, ja että jokainen voisi jäädä sairaana kotiin sairastamaan ilman huonoa omaatuntoa.

Kun Kirkonpalvelijat voivat hyvin, myös ammattiliittomme voi hyvin. Toivon teille kaikille voimia ja siunausta tuleviin vuosiin, jotta jaksatte jatkaa arvokasta työtänne vielä pitkään jatkossakin.

Ilona Lehmus
Järjestöasiantuntija
Kirkon alat ry.

Oppisopimus –Tie suntion ammattiin

Suntion ammatissa työskentelevät ovat avainasemassa ylläpitäessään siisteyttä ja viihtyvyyttä omissa työympäristöissään kirkossa. Heillä on laaja osaaminen ja ymmärrystä useasta työalasta, muun muassa turvallisuus-, puhtaanapito-, keittiö-, ja kiinteistötoimi. Mielestäni tärkein työtehtävä on kuitenkin toimiminen kirkollisissa tilaisuuksissa, ilossa ja surun hetkellä varmistaen, että kaikki toimii. Monet opiskelijat hakeutuvat kohti tätä ammattia oppisopimuksen avulla, saaden käytännön kokemusta yhdistettynä teoreettiseen koulutukseen. Näin myös itseni kohdalla. Vaikka oppisopimus vaatii opiskelijalta itsenäistä motivaatiota ja sitoutumista, sen käytännön tuoma kokemus ja työelämätaitojen kehittäminen ovat kuitenkin erittäin tervetullutta työn ohella. Pelkästään kova motivaatiokaan ei riitä, vaan mahdollistajana toimii työnantaja. Kouluista Jyväskylän kristillinen opisto tarjoaa itselleni tämän polun. Jokaiselle

opiskelijalle luodaan henkilökohtainen suunnitelma opiskeluun, jossa otetaan huomioon aiempi koulutus ja työkokemus.

Työympäristönäni toimii Mänistön Pyhän Johanneksen kirkko Kuopiossa. Vuonna 1992 valmistuneen kirkon ovat suunnitelleet arkkitehti ja akateemikko Juha Leiviskä ja arkkitehti Pekka Kivisalo. Rakennus on arkkitehtuurisesti merkittävä, ja kirkkosalissa valo synnyttää erilaisia epäsuoria heijastuksia ja tilan ilme muuttuu sen mukaan, onko pilvistä vai auringonpaistetta. Leiviskän sanoin – ”Kirkko on instrumentti, jota valo soittaa”. Kesäaikaan kirkossa käy paljon turisteja kauempaakin sitä ihailmassa. Kirkossa toimii kirkkoherana Sanna Husso.

Tässä upeassa kirkossa minulla on siis ilo työskennellä, ja oppia uutta. Työpaikkaohjaajani on pitkänlinjan ammattilainen seurakuntamestari Kari Hartikainen. Hänellä työkokemusta on kertynyt huihat 40-vuotta. Hän on opastanut

minut alkuun kaikissa tehtävissä ja tilaisuuksissa. Häneltä olen kuullut tarinoita myös ajasta, jolloin hän oli aloitteleva suntuo. Paljon on asioita muuttunut ja tullut lisää työtehtäviä digitalisaation myötä. Mutta silti suntion ammatissa on jotain vanhakantaista arvokkuutta. Uudistukset ovat tervetulleita ja pitävät pyörät pyörimässä. Kuitenkin toivottavasti pystyn tuomaan työtapoja tulevaisuuteen, niin että jotkut asiat pysyvät kuin ne ovat olleet, vaikka sata vuotta sitten. Kirkkovieraat voivat tuntea olevansa tervetulleita tilaisuuksiin. Ovet ovat avoimia ja rapunpielet puhdistettu. Suntuo on huolehtinut virret seinälle ja vuorossa olevat liturgiset värit kirkkok tekstiileihin. Kirkkosali on siisti ja kaikki toimii moitteetta. Tämä on suntion työtä, tai aivan pienen pienin osa sitä, mutta merkityksellistä ja tärkeää.

Susanna Lillinen
seurakuntamestari
Pyhän Johanneksen kirkko
suntuo-opiskelija

Kristillisyytemme on syvään juurtunutta

Tänä vuonna pääsiäistä vietetään viikolla 13 ja toinen pääsiäispäivä on 1.4., joka on myös aprillipäivä. Keväinen hassutteluperinne tunnetaan ympäri maailmaa. Aprillipäivän perinne ulottuu tiettävästi 1500-luvulle, jolloin Ranskassa siirryttiin gregoriaaniseen kalenteriin. Sen mukaan vuosi alkaa 1. tammikuuta. Siihen saakka monin paikoin vuosi oli vaihtunut juliaanisen kalenterin mukaisesti maaliskuun alussa. Myös pääsiäinen oli ollut vuoden vaihtumisen merkki, koska siitä oli katsottu uuden kirkkovuoden alkavan. Kun vuoden alku määriteltiin uudella tavalla, se antoi hyvät mahdollisuudet kiusoitella niitä, jotka eivät hyväksyneet uudistusta, ja narrata niitä, jotka eivät yksinkertaisesti tienneet siitä.

Pääsiäisenä on aikaa pysähtyä pohtimaan, kuinka ihmeellinen

on kristinuskon tarina. Kristinuskon juurrutti ihmisoikeudet koko läntiseen maailmaan. Uuden testamentin päähenkilö, aasilla ratsastava puuseppä, kantoi erityistä huolta köyhistä, sairaista ja sorretuista. Hänen innoituksestaan syntynyt ja aluksi vainottu ruohonjuuritason liike toteutti pehmeän vallankumouksen alhaaltapäin ja saavutti merkittävän aseman yhteiskunnan kaikilla tasoilla. Mikään muu liike tai ideologia ei ole ollut yhtä menestyksessä.

Kristinuskoon sisältyi alusta asti ajatus ihmisen ainutlaatuisuudesta. Jokainen ihminen on arvokas Jumalan silmissä, olipa hän orja tai keisari. On esitetty, että kristinuskon vähensi myös ihmisten välistä raakuutta, koska kristityt joutuivat itse todistamaan Jeesuksen kohtaloa tulla ristiinnaulituksi. Se oli jo muinaisina aikoina erityisen julma teloitustapa, vaikka ei kuitenkaan aivan poikkeuksellinen. Luterilaiset papit ovat sittemmin ahkerasti opettaneet kansaa elämään Herran nuhteessa. Ja saarnat ovat jättäneet jälkensä.

Jeesuksen opetuksen mukaan ihmisen tulee rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, siis myös vihamiehään. Lähimmäisenrakkaus toteutuu suomalaisessa arjessamme niin, että jokainen sitoutuu omalta osaltaan yhteisen hyvän tuottamiseen työtä tekemällä ja veroja maksamalla. Valtaosa suomalaisista ilmoittaa jopa olevansa valmiita maksamaan lisää veroja, jotta hyvinvointia riittää kaikille.

Uskonnolliseen historiaan perustuvan arvopohjan tunteminen on ratkaisevan tärkeää, kun keskustelemme siitä, mihin Suomi haluaa mennä yhteiskuntana. Uskontoneutraalien tavoitteiden sijasta

olisi syytä tunnistaa ja tunnustaa kristinuskon merkitys suomalaisille ja arvostaa sitä hyvinvointiyhteiskunnan arvokkaana perustana. Kristillisuus on osa kulttuuriamme, joka sitoo meitä menneisyyteen ja ohjaa meitä tulevaisuuteen. Kansakunta, joka ei tunne historiaansa, on kuin puu ilman juuria.

Koko maailman noin kahdeksan miljardin väestöstä kristittyjä on 2,6 miljardia. Kolmasosa maailman väestöstä on ollut kristittyjä pitkälti toista sataa vuotta ja kristinuskon on edelleen maailman suurin uskonto. Raamattu puolestaan on maailman luetuin ja käännetty kirjja. Se on kirjakokoelma, joka ei löydä vertaistaan maailman kirjallisuuden joukosta.

Vaikka pääsiäinen ei enää aloita uutta vuotta, se on edelleen kristinuskon tärkein juhla. Sitä on juhlistettu jo 100-luvulla. Kristus nousi kuolleista. Totisesti nousi!

Siunattua pääsiäistä sinulle hyvä kirkonpalvelija!

Paula Aaltonen
toiminnanjohtaja
Kirkon alat ry

Kirkonpalvelija

Julkaisija: S. EVANK. LUT. KIRKONPALVELIJAINYHDISTYS r.y.

*Vanha, juhlava
Turun Tuomiokirkko*

N:o 1

Tammikuu

1954

Piirteitä Kirkonpalvelijain-yhdistyksen ja oman lehden syntyvaiheista

Vuonna 1934, marraskuun 11. päiväksi oli Suomen kirkonpalvelijoita kutsuttu ensimmäisille opintokursseille Helsingin keski-Helsingin seurakuntataloon Bulevardinkatu 16. Nämä ensimmäiset opintokurssit järjesti Suomen kirkon seurakuntatyön keskusliitto. Kutsua oli noudattanut suuren salin täyten joukko. Kurssien isäntinä toimivat liitonpuheenjohtaja tuomiorovasti A.V. Kuusisto ja sihteeri nyk. tuomiorovasti Lauri Halla. Kurssit olivat niin suuresti antavia, että useat siellä olleet muistelevat niitä suurella kiitollisuudella vielä vuosikymmenien perästä. Eikä ihme, olivathan ne lähes kaksi viikkoiset ja puhujina toimivat maamme etevimmät puhujat. Kurssit olivat myös siinä erikoiset, että niillä sai kirkonpalvelijat tavata toisensa yhteisen asian ääressä ja tutustua toisiinsa, sekä keskustella yhteisistä tehtävistä ja huolista. Allekirjoittanut ei voinut olla kurseilla, kotiseurakunnassa olleiden kirkkoheran vaalien tähden loppuun asti. Kuitenkin jäi niistä hyviä muistoja.

Näiden kurssien vaikutuksesta tapahtuneesta innostuksesta syntyi myös Suomen ev.lut. kirkonpalvelijainyhdistys. Yhdistyksemme kotipaikka oli siis Helsinki. Sieltä oli enimmäkseen ensimmäisen johtokunnan jäsenet. Helsingissä oli yhdistyksemme kymmenvuotisjuhlamme 21 päivänä marraskuuta 1944. Johtokuntaan oli kuitenkin valittu vuosien kuluessa jäseniä maaseuduilta ja eri puolilta Suomea, jotka eivät ymmärtäneet ruotsin kieltä. Tästä johtuen helsinkiläiset toverimme katsoivat parhaaksi perustaa oman yhdistyksen. Vain pieni osa on tukenut 19-vuotiaasta äitiään. Myöhemmin on syntynyt myös Hautausmaiden hoitajat yhdistys, jonka jäsenistä kuitenkin suuri osa on pysynyt meidänkin mukana ja yhteistyötä on molemmin puolin yritetty suunnitella. Tämä ei suinkaan ole paheksuttava ilmiö. Päinvastoin se osoittaa yhteistyön tarpeellisuutta ja tehtävää,

kuten eräs maaherra puhuessaan lausui »Ne yhdistyksistä elävät, joilla on tehtävää». Kun vielä useat kirkkomme johtajat ovat lausuneet ilonsa, että olemme järjestäytyneet ja yhdistyneet. Voimme tästä kaikesta iloita. Kun vielä saimme syntymään oman lehtemme, joka on hyödyksi yhteiselle asiallemme ja johon saa jokainen kirkonpalvelija kirjoittaa sydämensä huolia, sekä toivomuksiaan. Voimme olla toivorikkaita tulevaisuudesta.

Oman lehtemme saaminen on ollut jo edellisen sihteerimme sydämelä ja on hän sitä useaan otteeseen maininnutkin. Kuitenkin on lehti pysynyt piilossa tähän asti, kun on tuntunut mahdottomalle julki tulemaan. Allekirjoittaneelle lehti asia virisi ollessani Kuopiossa kesällä v. 1949 vahtimestari A. Ruusunen luona. Veli Ruusunen sanoi, että eikös me saata oma lehti, jossa saisimme vaihtaa ajatuksiamme. Tästä alkoi asia kytä mielessäni ja esittelin sitä kahden piiriosaston kokouksissa. Molemmissa oli innostus suuri. Tarjottiin jo tilauksia, sekä keskusteltiin nimestä ym. Kun sitten esittelin lehti-asiaa johtokunnalle parikin kertaa, hylkäsi johtokunta asian kannattamattomana. Lehtiasia sattui kuitenkin tulemaan vuosikokouksen tietoon Hämeenlinnassa heinäkuun 9 päivänä v. 1953. Vuosikokous päätti, että on pantava toimeksi. Kutsuin sitten johtokunnan koolle Kouvolaan syyskuun 14 päiväksi, yhdessä lisäjäsenten kanssa, neuvottelemaan asian toimeenpänemisestä ja käytännöllisistä asioista. Tällöinkin johtokunnan enemmistö oli pessimistinen, ja hylkäävällä kannalla lehden toimittamiseen nähden. Lisäjäsenet oli kuitenkin valoisemmalla mielellä ja velvollisuuden tuntoisia vuosikokouksen päätöksestä. Minkä vuoksi he eivät uskaltaneet hyljätä pyyntöä, ottaa kantaakseen toimittajan ja toimitussihteerin raskaita tehtäviä, vaan suostuivat lehteä julkaisemaan. Niin tämä nyt tässä on. Monien huolien ja mietiskelyjen synnyttämänä. Johtokunnan va-

rovaisuus kyllä vapautti heidät niistä seuraamuksista, jos tämä kuolee synnynsijoilleen. Tämän vuoksi lasken puolestani lehtemme elämisen jokaisen kirkonpalvelijan sydämelle. Tuokeaa lehteänne, keräämällä sille tilauksia sekä kirkonpalvelijoilta, että muiltakin, kuka vaan meidän asiamme rakastaa. Onhan seurakunnissa, paitsi pappeja ja kanttoreita, myös kirkkovaltuustojen, neuvostojen ym. jäseniä, joiden luulisi kiinnostuvan meidän asiamme ja avustavan sekä tilauksillaan, että kirjoituksillaan. Odotamme myös lehdelle kirjoituksia kirkonpalvelijoilta. Lähettäkää meille lukemista. Niitä mielihyvin julkaistaan, sikäli kuin tilaa riittää. »Kirkonpalvelijat»-lehti on syntynyt palvelemaan meitä, eikä vain meitä, vaan kirkkomme yhteistä asiaa. Kumpu se saisi viedä meitä lähemmä Jumalaa. Lähemmä esimehiämme ja lähemmä toinen toisiamme, sekä varsinkin lähemmä niitä tehtäviä, joissa kukin palvelemme kirkkoamme. Tämä lehti ei saa olla mikään hyökkäys ase, jolla pyritään hajottamaan yhteistyötä esimiestemme ja seurakunnan jäsenten kanssa. Päinvastoin toivomme ja tahdomme, että oppisimme tämän avulla katsomaan itseemme ja näkemään omia puutteitamme, joissa tarvittaisiin korjausta. Tässä mielessä odotamme kirjoituksia lehteemme, sekä papeilta, että muilta, jotka meidän puutteitamme huomaavat ja niistä kärsivät, että he rakkaudessa niistä tässä lehdessä kirjoittaisivat. Tämä asia, joka on allekirjoittaneen sydäntä ilahduttanut, lehden syntymistä ajatellessa. Kirjoitetaan avoimesti asioista, jotka mieltämme painavat, mainitsematta tietysti nimiä, joille huomautus on tarkoitettu, ettei katkeruuden juurta pääse syntymään. Toivoisin myös, että olisi kiitoksen aiheita. Niistäkin sopii tuoda mielipiteensä julki. Kaikki tapahtukoon rakkaudessa, sekä toivoen kirkkomme parasta.

Juho Remonen

Kysymys on hallituksen 'uudistuksista'

Kirkon voimassa olevan virka- ja työehtosopimuksen palkan korotukset ovat aivan erinomaisia: vuosi sitten huhtikuussa saatiin viisi prosenttia, nyt helmikuun palkkakuitissa näkyi 2,5 prosentin nousu ja syyskuussa tulee vielä kolme prosenttia lähes kaikille eli kaksivuotisen sopimuksen aikana yhteensä 10 prosenttia. Vaikka kukaan ei tunnu oikein tietävän, mitä hallituksen ajama laki vientivetoisesta palkkamallista tarkoittaa, on todennäköistä, että tuon lain tultua voimaan ei meidän ole mahdollista tällaisia palkankorotuksia saada.

Lakko-oikeus on demokraattisen yhteiskunnan perusoikeus siinä kuin äänioikeus, kokoontumisvapaus ja sananvapaus. Lakko-oikeuden rajoittaminen, myös poliittisten lakkojen, on samanlainen perusoikeuden taka-askel kuin olisi, jos yleistä ja yhtäläistä äänioikeutta rajoitettaisiin koskemaan vaikkapa vain 21–71-vuotiaita.

Muutama päivä sitten Hesarin mielipidekirjoituksessa ravintoloitsija kirjoitti, että ei voinut pitää pyhäkorvausten takia ravintolaansa auki sunnuntaisin, kunnes 'sopi paikallisesti' että työntekijöille maksetaankin vain 50 prosentin pühälistä – myönsi kyllä kirjoituksessaan sopimuksen laittomuuden. Ei paikallinen sopiminen välttämättä aina huono asia olisi, mutta usein se johtaisi työntekijöiden

yksipuoliseen joustamiseen varsinkin, jos työntekijäpuolen neuvottelijan ei tarvitse olla luottamusmies eikä työnantajalla ole selkeää, laajaa ja säännöllistä velvoitetta antaa työntekijöille kaikki tarvittava tieto yrityksen tilanteesta.

Talven ja kevään poliittisiin lakkoihin on suhtauduttu ymmärryksellä, mutta jonkinlaista väsymistä niihin on havaittavissa, kun ne ovat meidän tavallista arkeammekin jonkin verran haitanneet. On jokseenkin varmaa, että meidän hieno liittomme ei poliittisiin lakkoihin liittona osallistu, mutta on hyvä muistaa, miten isoja muutoksia lakkoilla halutaan vastustaa ja miten ne huonontavat vain ja ainoastaan työntekijöiden asemaa ja oikeuksia. Eikä pidä paikkaansa, että lakot johtuvat hallituksen poliittises-

ta väristä. Ei yksikään ammattiyhdistys ole hallitusta kaatamassa tai eduskuntaa hajottamassa. Kysymys on pelkästään hallituksen ajamista 'uudistuksista'.

Kun kevätpäivän taseus on keskiviikkona, maaliskuun 20. päivä ja sitä seuraava täysikuu maanantaina viisi päivää myöhemmin, osuu pääsiäispäivä tänä vuonna juuri maaliskuun puolelle eli kuun viimeiseksi päiväksi. Näin ollen pääsiäinen taitaa ehtiä suuressa osassa maata talven keskelle. Kyllä kevät kuitenkin tekee tuloaan: valon määrä on lisääntynyt hurjasti ja kun siirrymme kesäaikaan juuri pääsiäispäivän vastaise-

na yönä, saamme sen iltana nauttia jo varsin valoisasta illasta.

Voi olla kirkonpalvelijan työn kannalta mukavaakin, että pääsiäinen kiireineen on tänä vuonna ikään kuin 'etupainotteinen' eli aika aikaisin. Sen jälkeen voi olla melko tasainen kevät aika ja ehkäpä löytyy aikaa olla lomallakin. Kuten on tullut todettua aikaisemmin: pääsiäisen monet hienot tilaisuudet kirkoissamme ja kappeleissamme eivät onnistuisi ilman kirkonpalvelijoiden tärkeää työtä. Nauttikaa työstänne mutta myös vapaa-ajastanne ja pitäkää hyvä huoli lähimmäisistänne ja itsestänne.

Hyvää pääsiäistä!

Antti Ruuskanen

Kirkonpalvelijat ry:n KOULUTUSPÄIVÄT

25.–26.6.2024 Hämeenlinna

– Kirkonpalvelijan ammattitutkinto ja työhyvinvointi –

TIISTAI 25.6.2024

- 8.30-9.30 Tulokahvit ja ilmoittautuminen**
* Original Sokos Hotel Vaakuna,
Possentie 7, Hämeenlinna
- 9.30-10.00 Koulutuspäivien avaus**
* Kokoustila
* Puheenjohtaja Mari Antila, Kirkonpalvelijat ry
* Puheenjohtaja Antti Ruuskanen, Kirkon alat ry
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
* Hämeenlinnan seurakunnan edustaja
- 10.00 Työmarkkinatilanne**
* Toiminnanjohtaja Paula Aaltonen, Kirkon alat ry
* Pekka Pietinen, lakimies
- 11.30 Lounas**
- 13.00 Kirkkohopeitten ja muiden metalliesineiden hoito ja korjaus**
* Monimetalli J & J Oy
- 14.30 Kahvit**
- 15.00 Havaintoja kirkonpalvelijoiden haastattelututkimuksesta**
* Sonja Turunen, kampuspappi,
Lahden seurakunnat
- 16.30 Vuosikokous**
* Original Sokos Hotel Vaakuna,
Possentie 7, Hämeenlinna
- 18.30 90-v. juhlavastaanotto**
- 19.00 Päivällinen**

KESKIVIIKKO 26.6.2024

- 9.00 Juhlajumalanpalvelus**
* Hämeenlinnan kirkko
Kirkkorinne 2
- Valokuvaus**
* Kirkon edessä
- 10.30 Seurakunta- ja hautauspalvelualan ammattitutkinto**
* Kati Toivio, apulaisrehtori,
Jyväskylän kristillinen opisto, JKO
- 11.30 Lounas**
- 12.30 Kirkonpalvelijan työhyvinvointi**
* Seija Strömberg, Työhyvinvointikaista
- 14.00 Kesäpäivien päätös**
* Seuraavat koulutuspäivät
24.–25.6.2025, Helsinki
- 14.30 Lähtökahvit**
- Majoitus: Original Sokos Hotel Vaakuna,
Possentie 7, Hämeenlinna**
- Kaksi yötä, täyshoito ja osallistumismaksu,
tulo hotelliin 24.6. (440,-)
 - Yksi yö, täysihoidto ja osallistumismaksu,
tulo hotelliin 25.6. (370,-)
 - Ei majoitusta, ruokailut
ja osallistumismaksu (300,-)

Ilmoittaudu www.kirkonpalvelijat.fi tai
Kari Hartikainen p. 050 520 7003.

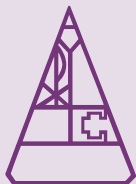
Järjestää Kirkonpalvelijat ry

*Pyhä Jumala,
kaikki on ennalta valmistettu,
sinun hautaamisesikin.
Kiitos, että niin monilla ihmisillä
oli tehtävänsä sinun suuressa
kertomuksessasi,
vaikka he eivät sitä
etukäteen aavistaneet.
Anna meidänkin tässä ajassa
olla niitä ihmisiä,
jotka valmistavat tietä,
jotta sinun valtakuntasi
voisi saapua keskellemme.*

Kati Pirttimaa

Yhdistys juhlii 90-vuotisjuhliaan Hämeenlinnassa 25.-26.6.2024.

Kirkonpalvelijat ry:n hallitus 2024

MARI ANTILA

puheenjohtaja
puh. 040 834 8413
mari.antila@evl.fi

KARI HARTIKAINEN

sihteeri
PL 421, 70101 KUOPIO
puh. 050 520 7003, 040 4848 310
kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
kari.hartikainen@evl.fi

KIRSI ROMO

puh. 044 049 300
kirsi.romo@evl.fi

JAAKKO KARHU

puh. 044 316 1455
jaakko.karhu@evl.fi

AULI LUNDELL

Puh. 041 504 9107
auli.lundell@evl.fi

TUULA LIUKKO

puh. 0400 646 993
tuula.liukko@evl.fi

ANJA KUNNARI

puh. 050 560 8954
anja.kunnari@evl.fi

BJÖRN STÅHL

puh. 040 823 9403
bjorn.stahl@evl.fi

TIMO LEHTO

puh. 045 3311 734
timo.lehto@evl.fi

JOUNI HONKANEN

puh. 050 404 7194
jouni.honkanen@evl.fi

Kirkonpalvelijat ry:n vuosikokous

pidetään 25.6.2024 klo 16.30 Hämeenlinnassa,
Original Sokos Hotel Vaakuna, Possentie 7, Hämeenlinna

Kirkonpalvelijat ry

Mari Antila, puheenjohtaja
Kari Hartikainen, sihteeri

Kuva: Vaakuna Hämeenlinna

Kirkon alat – YKSIN EI TARVITSE JAKSAA

Kirkon alat ry
Asemamiehenkatu 2, 6. krs
00520 Helsinki

Kyrkliga sektorn rf
Stationskarlsgatan 2
00520 Helsingfors

puhelinpalvelu 0207 912 530
www.kirkonalat.fi
etunimi.sukunimi@kirkonalat.fi

TOIMISTO

TOIMINNANJOHTAJA

Paula Aaltonen
Toimiston johtaminen,
hallinto- ja neuvotteluasiat
Puh. 0400 236 881

VIESTINNÄN KOORDINAATTORI

Chanthy Nybergh
Digipalvelut ja visuaalinen viestintä
Puh. 040 508 6606

JÄRJESTÖASIAINTUNTIJA

Ilona Lehmus
Alue- ja opiskelijatoiminta, liiton kurssit,
yhteydet järjestöihin ja kouluttaviin laitoksiin.
Puh. 040 357 3981

CONTROLLER

Jari Bauer
Talous, laskutus
Puh. 0400 214 437

LAKIMIES

Pekka Pietinen
Evl. ja kr. järjestöjen sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 775 3889

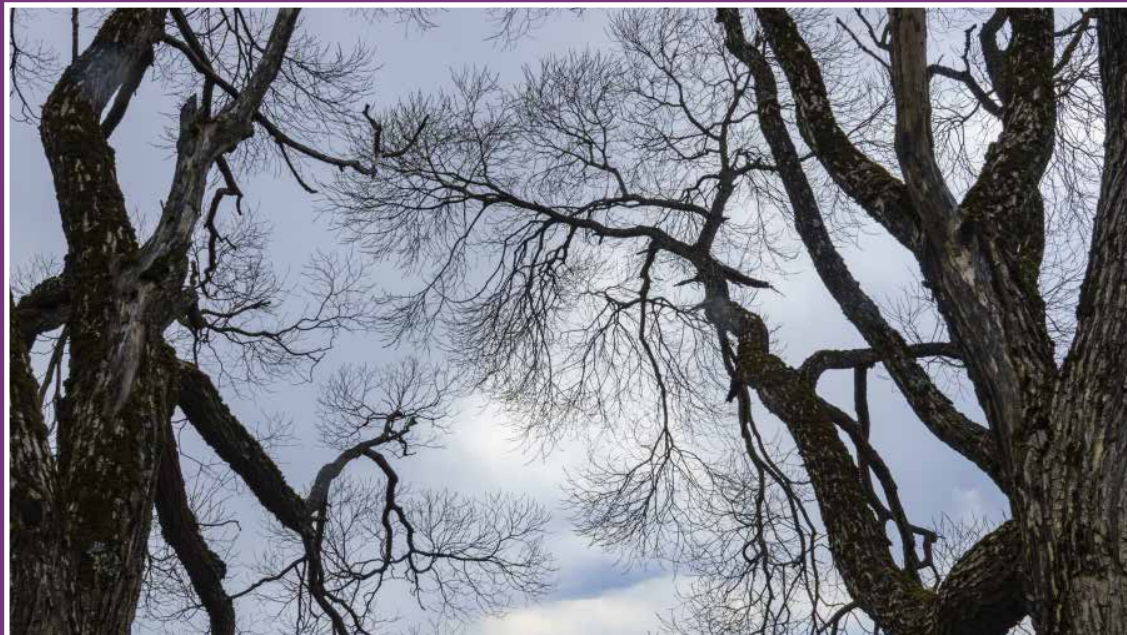
LAKIMIES

Anna-Leena Suppola (TK, VT)
Evl. ja ort. kirkon sopimusneuvonta ja
-neuvottelut, lainopillinen neuvonta,
luottamusmieskoulutus
Puh. 040 809 2158

TOIMISTOSIHTTEERI

Galina Voloshina
Jäsenrekisteri, jäsenpalvelu, osoitteen-
muutokset, kurssi-ilmoittautumiset
Puh. 0400 882 012

Enkeli pyysi haudalle saapuneita naisia
välittämään eteenpäin ihmiskunnan
ihmeellisimmän sanoman.

Kiitos, että sama tehtävä on annettu myös meille.

Auta meitäkin uskomaan,
että ylönousemus on totta,
ja rohkaisemaan muita luottamaan sinuun
elämässä ja kuolemassa.

Kiitos, että kuoleamalla ei ole viimeistä sanaa.

Kirkonpalvelija

N:o 1/2024 – 70. vuosikerta

Julkaisija/Tilaukset:

Kirkonpalvelijat r.y. – Kyrkotjänare r.f.
Puh. 050 520 7003
E-mail: kirkonpalvelijat@kolumbus.fi
<http://www.kirkonpalvelijat.fi>

Toimitus:

PL 421, 70101 KUOPIO
Toimitussihteeri
Kari Hartikainen

Lehden taitto:

Anne Räisänen
Grano Oy, Kuopio
mt.taitto@grano.fi

Toimituskunta:

Yhdistyksen hallitus

Ilmoitushinnat:

Kokosivu	350,-
1/2 sivua	200,-
1/3 sivua	150,-

ISSN-L 0355-8258